

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

De Post van **SCHOOLHOUDER, KOSTER en VOORZANGER**, in de Gemeente **ARNEMUIDEN**, wegens het verlenen van een eervol ontslag en pensioen aan den Onderwijzer **H. W. Hogerheijde**, vacant geworden zijnde, zoo worden verzoekanten, den derden of hoogeren rang bezittende, welke genegen mogten zijn naar deze betrekking te staan, uitgenoodigd, zich, met hunne bewijzen van bekwaamheid en goed zedelijk gedrag, aan te melden vóór of op den 26 November dezes jaars, bij den Burgemeester dezer Gemeente, wordende zij wie tevens admisse hebben om les in de Franse taal te verlenen, verzocht hunne bewijzen daarvan gelijktijdig over te leggen; terwijl de voordeelen aan deze betrekking verbonden, vermeld staan in de *Bijdrage voor het Lager-Onderwijs* over de maand October dezes jaars.

Het vergelijkend examen is bepaald op Zaterdag den 11 December 1841, des voormiddags ten 9 ure, op het Stadhuis aldaar.

Arnhemuiden, den 8 November 1841.

De Burgemeester der Stad Arnhemuiden, **CORN. DAN. BAARS.**

De Post van **VROEDVROUW** in de Gemeente **GROEDE**, waaraan eene Jaarwedde van *Honderd Gulden* is verbonden, vakant zijnde, worden de genen welke mogten verlangen daartoe te worden benoemd, uitgenoodigd zich, met overlegging der noodige bewijzen van gedrag en bekwaamheid, voor den 10 December 1841, met franco Brieven, aan te melden bij den Heer Burgemeester dier Gemeente.

De **COMMISSIE** tot uitdeeling van Spijs aan Minvermogenden, te *Middelburg*, zal, op Maandag den 22 November aanschijnende, des voormiddags om 11 ure precies, in het gewoon Lokaal, vaceren tot aanbesteding van het voor dezen Winter benodigde **VLEESCH**. — Zullende op geene biljetten van inschrijving worden acht gegeven, waarvan de inschrijvers niet in Persoon tegenwoordig zijn.

De conditien dezer aanbesteding liggen, van heden af, ter bezigtiging in voorschreven Lokaal.

Middelburg, den 17 November 1841.

H. DU BUISSON BECIUS, Secretaris.

De **COMMISSIE LOON VOOR WERK** weder, ten behoeve harer Inrigting, ontvangen hebbende eene gift van *f 100*, maakt daarvan bij deze dankbare melding, onder betuiging ook van haren opregten dank voor dezelve, aan den edelen gever.

Middelburg, den 17 November 1841.

De Commissie voornoemd, **A. M. CRAMER**, President.
H. REKKER, Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

Duitschland.

FRANKFORT den 12 november. **Z. M.** de koning van Pruisen is den 8 dezer van Berlijn naar München vertrokken, om aldaar eenigen tijd door te brengen.

— Bij eene proclamatie des konings van Hanover van den 5 dezer is in de plaats der op 30 juni ontbonden algemeene stendenvergadering, eene nieuwe zoodanige vergadering bijeengeroepen; zullende het tijdstip van derzelver bijeenkomst nader bepaald worden. Tevens is bij eene koninklijke verordening de inhoud vastgesteld eener verklaring, welke de tot leden der stendenvergadering verkorenen zullen moeten onderteekenen en waarbij zij zich verbinden, om alle de pligten, aan die betrekking verkocht, getrouwelijk te zullen vervullen en met name geen deel te zullen nemen aan eenige poging om eene der beide kamers in hare werkzaamheid te belemmeren, gelijk dit in de vorige stendenvergadering het geval was geweest. Inmiddels hebben overaf in Hanover de verkiesingen reeds eenen aanvang genomen.

— De Pruisische *Staats-Courant* deelt eene statistieke opgave mede der Fransche strijdkrachten, sedert de XVIIde eeuw tot op onzen tijd. Dit cijfer bewijst, dat Frankrijks legermacht steeds in sterkte heeft toegenomen, daarbij tevens wel in samenwerking gebracht zijnde de trapsgewijze stijgende bevolking van het rijk. Overigens moet men opmerken, dat de Pruisische krijgsmacht, die zelfde verschijnsel bij alle mogelijke veranderingen van Europa plaats vindt.

— De Pauleijke regering heeft nu officieel aan het korps diplomaten medegedeeld, dat hare vriendschappelijke betrekkingen met het hof van Lissabon hersteld zijn. *Don Miguel* woonde bij afscheiding te Rome of te Albano, zonder dat zijns iemand maar acht op hem staat, sedert al de pogingen, door het Oostenrijksch gouvernement en den Paus zelven aangewend, om hem van zijn vermeend kroonrecht te doen afzien, vruchteloos zijn gebleven.

— De besigten uit Rome maken gewag van een allerontzettendsten storm, welke in de laatste dagen aldaar gewoed had. Donder en bliksem doorkleefden de lucht; de regen viel met stroomren neder; terwijl de storm groote verwoesingen aanrigte. De klokken werden daardoor in beweging gebracht; vensters, daken en schoorsteenen waren in zeer grooten getale ingestort.

— De bekende Frankforter werktuigkundige *J. P. Wagner*, aan wien door de Duitsche bondsvergadering voor zij-

ne vermeende uitvinding om van het electro-magnetismus als beweegkracht gebruik te maken, eene aanzienlijke belooning is verzekerd, in geval de bruikbaarheid zijner uitvinding bij eene in het groot genomen proeve gebleken was, is dezer dagen te Frankfort terug gekomen van het landgoed des vorsten van Furstenberg, waar hem door dien bevoorwaerd der wetenschappen de gelegenheid gegeven was, om de verlangde proeve in het groot te nemen. Naar men verneemt, was de door hem vervaardigde groot machine in zoover voltooid, dat daarmede proeven konden genomen worden, welke dan ook de juistheid zijner theorie hadden doen zien. Echter hadden zich, bij de toepassing van het electro-magnetismus in het groot, twee nadelige onderpelen opgedaan, waarvan de eerste te overwinnen, terwijl het te hopen is, dat het hem, door verder nadenken, door zijne scherpsinnigheid en door volharding, gelukken zal, ook den tweede uit den weg te ruimen.

— Van Christiania den 20 October, wordt gemeld:

„In de nabijheid van Tönsberg had den 20 september een zeldzaam verschijnsel plaats, namelijk eene instorting van grond, waarbij 60 morgen lands, met graan en aardappelen bedekt, benevens a woningen en schuren, in eene diepte van 30 à 40 voeten verzonken. Alles stortte in eene rivier, die onder den grond liep en die daardoor zoo opzwol, dat hij een molen omrukte, zonder dat daarbij echter eenig mensch is omgekomen. Uit de zwavelucht, welke men daarbij bemerkte, besloot men dat er eene aardbeving plaats had.

„Sedert eenigen tijd stroomt geheel Stokholm naar het kerkhof der Marienkerk op Södermalin, om den wonderlijken hond te zien, die daar langer dan 15 jaren op eenen half ingezonkenen grasheuvel ligt en zijnen, daaronder rustenden meester, betrent. Reeds voor jaren verwekte deze zaak groot opzien; langzamerhand ging de opmerkzaamheid verloren, tot dat zij oplands weder door een opstel in een periodiek blad verlevendigd werd. De teekening van den belangrijken hond is thans bij alle boek- en kunsthandelaars te verkrijgen. Hij is van een vrøemd, in Zweden niet voorkomend ras, hetgeen voor het vermoeden, beneden te melden, pleit. Altiid ligt hij daar op het kerkhof, stom, bewegingloos, dood voor alles, steeds in dezelfde houding, bij dag en nacht, des zomers en des winters, ook in de strengste koude, en des winters maakt hij zich een bed in de sneeuw. In het jaar 1825 moet hij het eerst opgemerkt zijn; later onderzocht men eerst, wie daar begraven zijn konde, en herinnerde zich, dat omtrent dien tijd eene begrafenis had plaats gehad, die meer dan eene gewone in het oog viel, dewijl de beer door zeelieden gedragen werd. Vermoedelijk was dus de overledene een scheepskapitein of koopvaarder. In het eerste jaar was het dier gewoon zich dagelijks eenige oogenblikken te verwijderen, om in een naburig slagthuis een sober voedsel te zoeken; later trok een vrouw in de nabijheid der kerk zich den verlatene aan, en hij verkrijgt nog zijn dagelijksch onderhoud van haar. Men heeft hem den naam van *Ridale* gegeven, hetgeen in den mond des volks tot *Fille* geworden is.”

EMBDEN den 6 november. Een droevig voorval heeft dezer dagen alhier plaats gehad. Vier personen van het op de Eems liggende eere-wachtschip, de kommandeur *Wallenstein*, een matroos met name *Romann*, de tolbeambte *Muller* en de tol-opziener *Meijer*, begaven zich vrijdag den 29 October, des namiddags, in een bootje, naar het een uur van hier gelegen dorp *Pekum*, om aldaar eenige bijzondere belangen waar te nemen. Toen zij des avonds naar het wachtschip terug keerden, wool het eenen hevigen storm uit het Oosten, zoo dat de boot reeds spoedig na het afvaren geweldig heen en weder slingerde. Daar men hen niet ter bestemde tijd aan het wachtschip zag terug komen, begon men beducht te worden dat hun eenig ongeluk wederaren zou zijn, en dit vermoeden is maar al te zeer bewaarheid geworden. Het bootje schijnt omgeslagen of gezonken te zijn, en de vier zich daarin bevonden hebbende menschen hebben kunnen dood in de golven gevonden. Het aangespoelde lijk van den tol-beambte *Muller* laat deswege geen twijfel meer over.

Groot-Brittanje.

LONDEN den 13 november. De *voetsand* der koningin en van den jonggeboren prins laat niets te wenschen over. Dergelijks worden talrijke bezoeken van gelukwensching ten hove afgelegd. De hertogin van *Kent* begeeft zich gedurig derwaarts, om hare bemindde dochter te zien. Prins *Albert* verlaat zeldzaam het paleis, en houdt somtijds uren achtereen zijne gemalin gezelschap.

Bijaldien de gezondheid van **H. M.** zulks toelaat, zal het hof tegen de helft der volgende maand naar Windsor terugkeren.

Het schijnt nog ten eenemale onbekend te zijn welke namen de jonge prins zal dragen. Sommigen vermoeden dat hij *Willem Albert* heeten zal.

Van alle kanten, ook reeds uit Ierland, komen berigten in wegens de algemeene vregde, door het berigt der geboorte van een mannelijken troonopvolger verwekt.

— De secretaris van Staat voor buitenlandsche zaken, **lord Aberdeen**, heeft aan den opperbevelhebber der landmagt, onder dagteekening van den 3 dezer, geschreven, dat de bedoeling van **H. Ms.** regering is de Engelsche militaire detachementen onverwijld uit Syrië terug te roepen, welke gelegenheid hij waarneemt om de tevredenheid dier regering over

het door de officieren en manschappen aldaar gehouden gedrag te batulgen. Hierdoor vervallen dus al de geruchten, wegens den last die aan den nieuwen Engelschen gezant te Konstantinopel gegeven zou zijn, om de ontruiming van Syrië door de Engelsche troepen met al zijn vermogen te verhinderen.

— De generaal-majoor *Saltoun*, die in vroegere oorlogen veel roem heeft verworven, zal binnen eene maand naar China vertrekken, om daar, onmiddelijk onder den opperbevelhebber, *sir Hugh Gough*, over de Britsche troepen bevel te voeren. Hij zal het 98ste regement, herwekt thans te Dublin in bezetting ligt, en eene compagnie artillerie medenemen, en onder weg op de schepen, die met hem naar de Chinese kust staan te vertrekken, ook het 50ste regement dat thans op het eiland Mauritius zich bevindt, doen inschepen. De geheele sterkte der magt die door dezen generaal naar China zal worden gevoerd, zal 1500 man beloopten. Een en ander bevestigt het door de Britsche bladen genit vermoeden, dat de Chinese oorlog nog niet zoo spoedig een einde zal nemen.

— De lord bisschop van Jeruzalem, de heer *Alexander*, die dezer dagen tot die waardigheid gewijd werd, is uit den stam van *Juda* voortgesproten, was ongeveer 18 jaren geleden rabijn bij de synagoge te Plymouth, werd later aldaar gedoopt en door den aartsbisschop van Tuam in Ierland geordend. Hij zal den titel voeren van lord bisschop der vereenigde kerk van Engeland en Ierland, in de landen van Syrië, Chaldea, Egypte en Abyssinië.

Frankrijk.

PARIS den 13 november. De oppositie rust zich toe tot een hevigen parlementaires strijd, na de opening der kamers. Hoofdzakelijk wil zij het kiesregt op die wijze uitbreiden, dat allen die thans regt hebben om leden eener jury te zijn ook tot de benoeming van gedeputeerden kunnen medewerken. De meest overdrevenen gaan nog verder, en willen dit regt tot alle leden der nationale garde uitgestrekt hebben.

Een der dagbladen beschuldigt den heer *Thiers* van medeplichtigheid aan den laatsten aanslag, door prins *Louis Bonaparte* gesmeed, en verklaart zich bereid om het gegronde dezer aanklagt te bewijzen.

— Volgens een dagblad van Rijsseel, zal tusschen die stad en Valenciennes een observatie-corps van 20,000 man gevormd worden, zamengesteld uit voetvolk, ruitery en artillerie. De generaal *Corbineau* zal over hetzelve het bevel voeren. Wat aanzetling tot het vereenigen van dat corps in dit jaargetijde gegeven heeft, wordt niet gemeld. Sommigen denken, dat zulks met de zamenzwering in Belgie in verband kan staan.

— De correctionele regtbank heeft heden haar vonnis uitgesproken in de zaak der republikeinsche club, onder den naam van: *Communistes humanitairs*. Onderscheiden personen zijn tot zwaardere of lichtere geldboeten en gevangenisstraf voor langer of korter tijd veroordeeld.

— Het hof van cassatie heeft het beroep in cassatie van de weduwe *Laffarge* verworpen, aangezien uit de aantekeningen der tergezittingen van het hof van assises door den griffier gebleken is, dat alle getuigen den eed behoorlijk hebben afgelegd.

Uit Tulle wordt gemeld, dat genoemde weduwe, uit de stads gevangenis aldaar, naar het centrale gevangenhuis te Montpellier vervoerd is. Deze maatregel schijnt haar bijzonder getroffen te hebben. Alvorens Tulle te verlaten, heeft zij onderscheiden brieven geschreven. Hare laatste woorden bij haar vertrek, tegen de omstanders gerigt, strekten op nieuw om hare onschuld te betuigen. „De dag zal aanbaken (heeft zij gezegd), dat mijne onschuld, tot beschaming mijner beulen, in aller oog zal openbaar worden.” Zij heeft aan haren advocaat het manuscript van het 3de en laatste deel harer gedenkschriften ter hand gesteld.

— In een bijzonderen brief uit Madrid van den 6 november leest men: „Den 1 dezer maand heeft de stad Valencia het voorbeeld van Barcelona gevolgd en eene junta van waakzaamheid, onder het voorzitterschap van don *Manuel Beltran de Lis* ingesteld. Haar eerste daad is geweest, om het slechten van de wallen der citadel aan de stadszijde te bevelen; met welken arbeid reeds den 2 een begin is gemaakt. Dienzelfden dag echter is het bevel tot het ontbinden der junta te Valencia aangekomen. In weerwil van den levendigen tegenstand van de zijde des volks, is de nationale garde den 3 in allerijl bijeengekomen en is het slechten van de wallen der citadel voortgezet.”

In eenen anderen brief uit Madrid van dezelfde dagteekening komt het volgende voor: „Men heeft goede tijdingen ontvangen. De doodstraf, door den kriegsraad tegen den luitenant *Boria* uitgesproken, is, door den regent *Espartero* verzacht. Men vleit zich, dat het bloedvergieten hier voortaan een einde zal nemen. De moeder der gebroeders *Fulgioso* is, bij het vernemen van het over hare beide zonen uitgesproken doodvonnis, door eene heete kooris aangetast, die voor haar leven doet vreezen.

„Men meent, dat de regent niet voor den 15 in deze hoofdstad teruggekeerd zal zijn. Het gerucht loopt algemeen, dat de bijeenkomst der cortes op den 15 der volgende maand bepaald is.”

— In sommige berigten van de Spaansche grenzen worden sterke klagen over de wreedheden aangeheven, die de generaal *Zurbano* te Bilbao tegen de overwonnene partij pleegt.

